ג קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים:
ד קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: ה קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר

זוהר תהלים

תפארת, כמו שכתוב: "וכְסָאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי" (תהלים פט, לז), ובו נאמר למשה "נֶגֶד כָּל עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת" (שמות לד, י), "קוֹל ה' שֹׁבֵר אֲרָזִים" זה בט"ר צת"ג וזה נצח, "קוֹל ה' חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ" זה חק"ב טנ"ע וזה הוד, "קוֹל ה' יָחִיל מִדְבָּר" זה יג"ל פז"ק שהוא יסוד הר סיני, "קוֹל ה' יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת" זה שק"ו צי"ת וזו מלכות.

קוֹל ה' עַל מַיִם רַבִּים - הַיְנוּ מְמָנֶּה עַל שְׁלוּחֵי מַיִם רַבִּים

קוֹל ה' עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים ה' עַל מַיִם רַבִּים (כט, ג): [זוהר בראשית פ' בראשית (דף לא.)] רַבִּי אֶלְעָזָר קָפֵץ בְּתִחְלָה וְדָרַשׁ, (שם כט) קוֹל ה' עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים ה' עַל מַיִם רַבִּים. קוֹל ה' - זֶה קוֹל עֶלְיוֹן שֶׁמְּמֻנֶּה עַל הַמַּיִם שֶׁשּׁוֹפְעִים מִדַּרְגָּה לְדַרְגָּה עַד שֶׁמִּתְכַּנְּסִים לְמָקוֹם אֶחָד בְּכִנּוּס אֶחָד. אוֹתוֹ קוֹל עֶלְיוֹן שׁוֹלֵחַ אֶת אוֹתָם הַמַּיִם בְּדַרְכָּם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי דַּרְכּוֹ. כְּמוֹ בַּעַל הַגָּן הַזֶּה שֶׁמְּמֻנֶּה עַל מַיִם לְשָׁלְחָם לְכָל מָקוֹם וּמָקוֹם כָּרָאוּי לוֹ, כָּךְ קוֹל ה' מְמֻנֶּה עַל הַמַּיִם. אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב כו) וְרַעַם גְּבוּרֹתָיו מִי יִתְבּוֹנָן. זֶה צַד שֶׁבָּא מִגְּבוּרָה וְיוֹצֵא מִמֶּנּוּ. דָּבָר אַחֵר אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים - זֶה הַיָּמִין שֶׁיּוֹצֵאת מִמֶּנּוּ שְׂמֹאל. ה' עַל מַיִם רַבִּים - ה' זֶה חָכְמָה עֶלְיוֹנָה שֶׁנִּקְרֵאת יו"ד. עַל מַיִם רַבִּים - עַל אוֹתוֹ עֹמֶק נִסְתָּר שֶׁיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים עז) וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים. שִׁלְשָׁה דְּבָרִים הַלָּלוּ אֵינָם בָּאִים לָעוֹלָם אֶלָּא בְּקוֹלוֹת - חַיָּה, גְּשָׁמִים, תְּחִיַּת הַמֵּתִים

קוֹל ה' עַל הַמָּיִם (כט, ג): [זוהר בראשית פ' וירא (דף קיח:) מדרש הנעלם] שָׁנוּ רַבּוֹתֵינוּ, שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הַלָּלוּ אֵינָם בָּאִים לָעוֹלָם אֶלָּא בְּקוֹלוֹת: קוֹל חַיָּה, שֶׁכָּתוּב (בראשית ג) בְּעָצֵב תֵּלְדִי בָנִים, וְכָתוּב (שם ל) וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים. קוֹל גְּשָׁמִים, שֶׁכָּתוּב (תהלים כט) קוֹל ה' עַל הַמָּיִם, וְכָתוּב (מלכים א יח) כִּי קוֹל הֲמוֹן הַגָּשֶׁם. קוֹל תְּחִיַּת הַמֵּתִים, שֶׁכָּתוּב (ישעיה מ) קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר. מַה צָּרִיךְ כָּאן קוֹל בַּמִּדְבָּר אֶלָּא? אָמַר רַבִּי זְרִיקָא, אֵלּוּ אוֹתָם קוֹלוֹת לְעוֹרֵר מֵתֵי מִדְבָּר. וּמִכָּאן שֶׁהוּא הַדִּין לְכָל הָעוֹלָם. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, הֲרֵי שָׁנִינוּ, כְּשֶׁנִּכְנַס אָדָם לַקֶּבֶר, נִכְנַס בְּקוֹלוֹת. כְּשֶׁיָּקוּמוּ בִּתְחִיַּת הַמֵּתִים אֵינוֹ דִין שֶׁיָּקוּמוּ בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת? אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב, עֲתִידָה בַּת קוֹל לִהְיוֹת מִתְפּוֹצֶצֶת בְּבָתֵּי קְבָרוֹת וְאוֹמֶרֶת: (ישעיה כו) הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר. וַעֲתִידִים לִחְיוֹת בְּטַל שֶׁל אוֹר גָּדוֹל שֶׁל מַעְלָה, שֶׁכָּתוּב (שם) כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ וְאָרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּשִׁבְעָה קוֹלוֹת נִתְּנָה תּוֹרָה וּרְאוּ אוֹתָם קוֹלוֹת

קוֹל ה' עַל הַמָּיִם וכו' (כט, ג-ט): [זוהר שמות פ' יתרו דף פ"ב. השלמה מההשמטות (סימן א)] (שמות כ) וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֵת הַלַּפִּידִם. וְכִי רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת? אֶלָּא וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, אוֹתָם קוֹלוֹת